

N:o 111.

Af herr **P. Nilsson** i Råby, om ändring i grunderna för hypoteksföreningarnes verksamhet.

Länge har bland delegarne i hypoteksföreningen inom min ort en allmän klagan varit rådande öfver den höga så kallade straffränta, som delegare måste erlägga, ifall han icke å förfallodagen betalar förfallen ränta och afbetalning å hufvudstolen samt bidraget till förvaltningskostnaderna, hvilken straffränta enligt 14 § af de allmänna grunder som vid hypoteksföreningars bildande och verksamhet skola till efter rättelse lända, är bestämd till icke mindre än en procent för månaden, d. v. s. 12 procent per år.

Under det oerhörda betryck, hvaruti jordbruket nu befinner sig, har denna klagan blifvit allt högljuddare och detta, som det synes mig, på goda skäl.

Då hypoteksföreningarne hafva de allra bästa säkerheter för så väl kapital som ränta, nemligen första inteckningen i jordbruksfastighet, så torde det väl få anses öfverdrifvet att i ränta på ränta — det mesta är ju ränta taga — 12 procent per år.

Hypoteksföreningen upplånar ju nu penningar, å hvilka icke högre ränta erlägges än omkring $4\frac{1}{4}$ procent; att då af låntagarne taga 12 procent bör väl få anses för mycket. Det vill synas mig, som om $\frac{1}{2}$ procent i månaden eller 6 procent pr år, borde vara nog, och får jag därför vördsam samt hemställa,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t an hålla om vidtagande af en sådan ändring i 14 § af de allmänna grunder, som vid hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efter rättelse lända, enligt kongl. förordningen den 26 april 1861, med deruti genom kongl. kungörelserna den 5 oktober 1866, 29 maj

1874 och 23 maj 1879 fastställda ändringar, att den derigenom bestämda en procents ränta i månaden för försummade ränteliqvider måtte nedsättas till en half procent.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 14 maj 1887.

Per Nilsson
i Råby.

N:o 112.

Af herr G. A. Wändahl, om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Sundsvall.

Med åberopande af den af herr M. Huss vid föregående riksdag den 27 januari 1887 väckta motion (i samlingen n:r 134) får jag, under påpekande af att i Sundsvall för närvarande fyra (4) bankinrättningar bedrifva lönande verksamhet, af hvilka Sundsvalls enskilda bank är näst Skånes den mest betydande bank med sedelutgifningsrätt inom landet och hvaraf måste framgå, att ett riksbanksafdelningskontor derstädes borde kunna lemna god behållning, utom lättningen i penningtransaktionerna för detta betydande affärscentrum, samt under framhållande af att, *om* ett afdelningskontor i alla händelser afses för *länet*, Hernösand, oaktadt dess egenskap af residensstad, dock skäligen bör ställas i andra rummet, ity att det genom indragningen af Mälarsbankens afdelningskontor visat sig att rörelsen i nämnda stad icke har behof af mera än en bank, vördsamt föreslå,

att Riksdagen beslutar inrättande af ett afdelningskontor i Sundsvall.

Stockholm den 15 maj 1887.

Gust. Ad. Wändahl.
